A°. 1907. N°. 25.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT

bepalende de afkondiging van het te Rome op 26 Mei 1906 gesloten Verdrag betreffende de uitwisseling van postpakketten.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen het op Curaçao op den 20n. Juni 1907 ontvangen telegram van den Minister van Koloniën, waaruit blijkt dat het op 26 Mei 1906 te Rome tusschen Duitschland en de Duitsche protectoraten, de Argentijnsche Republiek, Oostenrijk, België, Bolivia, Bosnië-Herzegowina, Bulgarije, Chili, de Republiek Columbia, Kreta, Denemarken en de Deensche koloniën, Egypte, Spanje, Frankrijk, Algerië, de Fransche koloniën en protectoraten van Indo-China, de gezamenlijke overige Fransche koloniën, Griekenland, Guatemala, Hongarije, Britsch-Indië, Italië en de Italiaansche koloniën, Japan, Luxemburg, Montenegro, Noorwegen, Nederland, de Nederlandsche koloniën, Peru, Perzië, Portugal en de Portugeesche koloniën, Rumenië, Rusland, Servië, het Koninkrijk Siam, Zweden, Zwitserland, Tunis, Turkije, Uruguay en de Vereenigde Staten van Venezuela, gesloten Verdrag betreffende de uitwisseling van postpakketten door de Koningin is bekrachtigd en dat de nederlegging der akten van bekrachtiging den 29n. Mei 1907 te Rome heeft plaats gehad;

BESLUIT:

Te bepalen, dat genoemd verdrag zal worden afgekondigd door plaatsing van dit besluit met den daaraan gehechten afdruk van het verdrag met slotprotocol en van de vertaling daarvan in het Publicatie-blad.

Gegeven te Willemstad, den 27n. Juni 1907.

J. O. DE JONG V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris,
Voor dezen,
BOOMGAART,
hoofdcommies.

Uitgegeven den 23n. Augustus 1907.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

A.

ALGEMEENE POSTVEREENIGING.

I.

VERDRAG

BETREFFENDE

DE UITWISSELING VAN

POSTPAKKETTEN.

UNION POSTALE UNIVERSELLE.

I.

CONVENTION

CONCERNANT

L'ECHANGE DES COLIS POSTAUX

conclue entre

L'Allemagne et les protectorats allemands, la République Argentine, l'Autriche, la Belgique, la Bolivie, la Bosnie-Herzégovine, la Bulgarie, le Chili, la République de Colombie, la Crète, le Danemark et les colonies danoises, l'Egypte, l'Espagne, la France, l'Algérie, les colonies et protectorats français de l'Indo-chine, l'ensemble des autres colonies françaises, la Grèce, le Guatemala, la Hongrie, l'Inde britannique, l'Italie et les colonies italiennes, le Japon, le Luxembourg, le Monténégro, la Norvège, les Pays-Bas, les colonies néerlandaises, le Pérou, la Perse, le Portugal et les colonies portugaises, la Roumanie, la Russie, la Serbie, le Royaume de Siam, la Suède, la Suisse, la Tunisie, la Turquie, l'Uruguay et les États-Unis de Venezuela.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, vu l'article 19 de la Convention principale, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante :

Art. 1.

Objet de la Convention.

1. Il peut être expédié, sous la dénomination de colis pos-

ALGEMEENE POSTVEREENIGING.

1.

VERDRAG

BETREFFENDE

DE UITWISSELING VAN POSTPAKKETTEN

gesloten tusschen

Duitschland en de Duitsche protectoraten, de Argentijnsche Republiek, Oostenrijk, België, Bolivia, Bosnië-Herzegowina, Bulgarije, Chili, de Republiek Columbia, Kreta, Denemarken en de Deensche koloniën, Egypte, Spanje, Frankrijk, Algerië, de Fransche koloniën en protectoraten van Indo-China, de gezamenlijke overige Fransche koloniën, Griekenland, Guatemala, Hongarije, Britsch-Indië, Italië en de Italiaansche koloniën, Japan, Luxemburg, Montenegro, Noorwegen, Nederland, de Nederlandsche koloniën, Peru, Perzië, Portugal en de Portugeesche koloniën, Rumenië, Rusland, Servië, het Koninkrijk Siam, Zweden, Zwitserland, Tunis, Turkije, Uruguay en de Vereenigde Staten van Venezuela.

De ondergeteekenden, gevolmachtigden van de Regeeringen der hierboven vermelde landen, gelet op art. 19 van het Hoofdverdrag, hebben, in gemeen overleg en onder voorbehoud van nadere bekrachtiging, het navolgende Verdrag vastgesteld:

Art. 1.

Doel van de Overeenkomst.

1. Onder de benaming van postpakketten kunnen van het

taux, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des colis avec ou sans valeur déclarée jusqu'à concurrence de 5 kilogrammes.

Par exception, il est loisible à chaque pays de ne pas se charger des colis avec déclaration de valeur, ni des colis encombrants.

Chaque pays fixe, en ce qui le concerne, la limite supérieure de la déclaration de valeur, laquelle ne peut, en aucun cas, descendre au-dessous de 500 francs.

Dans les relations entre deux ou plusieurs pays qui ont adopté des maxima différents, c'est la limite la plus basse qui doit être réciproquement observée.

2. Les Administrations des postes des pays correspondants peuvent convenir d'admettre les colis d'un poids de plus de 5 kilogrammes sur la base des dispositions de la Convention, sauf augmentation de la taxe et de la responsabilité en cas de perte, de spoliation ou d'avarie.

3. Le Règlement d'exécution détermine les autres conditions auxquelles les colis sont admis au transport.

Art. 2.

Transit des colis.

1. La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent au transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 15 ci-après.

2. À moins d'arrangement contraire entre les Offices intéressés, la transmission des colis postaux échangés entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Art. 3.

Rétribution du transport.

1. L'Administration du pays d'origine est redevable, envers chacune des Administrations participant au transit territorial, d'un droit de 0 fr. 50 par colis.

2. En outre, s'il y a un ou plusieurs transports maritimes, l'Administration du pays d'origine doit, à chacun des Offices

eene naar het andere der bovenvermelde landen worden verzonden pakketten met of zonder aangegeven waarde, het gewicht van 5 kilogram niet te boven gaande.

Bij uitzondering staat het aan ieder land vrij zich niet te belasten met pakketten met aangegeven waarde, noch met hinderlijke pakketten.

Ieder land bepaalt voor zichzelf het hoogste bedrag der aan te geven waarde, dat in geen geval minder dan 500 franken mag bedragen.

In het verkeer tusschen twee of meer landen, die verschillende maxima hebben aangenomen, moet het laagste bedrag over en weder worden in acht genomen.

2. De Postadministratiën der met elkander in betrekking staande landen kunnen overeenkomen om pakketten, welke zwaarder wegen dan 5 kilogram, toe te laten op den voet der bepalingen van het Verdrag, behoudens verhooging van het port en van de aansprakelijkheid in geval van verlies, van berooving of van beschadiging.

3. Bij het Reglement tot uitvoering worden de overige voorwaarden vastgesteld, waarop de pakketten ter verzending zijn toegelaten.

Art. 2.

Doorvoer van pakketten.

1. Over het grondgebied van ieder der toegetreden landen is vrijheid van transit gewaarborgd, en de Officiën, die aan het vervoer deelnemen, zijn verantwoordelijk binnen de grenzen, door art. 15 hierna gesteld.

2. Tenzij daaromtrent tusschen de belanghebbende Officiën anders is overeengekomen, worden de postpakketten tusschen landen, die niet aan elkander grenzen, stuksgewijze verzonden.

Art. 3.

Vergoeding voor het vervoer.

1. De Administratie van het land van oorsprong is aan ieder der Administratiën, die aan het land-transit deelnemen, een recht van 0 fr. 50 per pakket verschuldigd.

2. In geval van vervoer over zee, hetzij eenmaal of meer dan eenmaal, is door de Administratie van het land van oor-

dont les services participent au transport maritime, et, le cas échéant, pour chacun de ces services, un droit dont le taux est fixé par colis, savoir :

à 0 fr. 25 pour tout parcours n'excédant pas 500 milles marins ;

à 0 fr. 50 pour tout parcours supérieur à 500 milles marins, mais n'excédant pas 2500 milles marins ;

à 1 franc pour tout parcours supérieur à 2500 milles marins, mais n'excédant pas 5000 milles marins ;

à 1½ francs pour tout parcours supérieur à 5000 milles marins, mais n'excédant pas 8000 milles marins ;

à 2 francs pour tout parcours supérieur à 8000 milles marins.

Ces parcours sont calculés, le cas échéant, d'après la distance moyenne entre les ports respectifs des deux pays correspondants.

Toutefois, pour les colis jusqu'à 1 kilogramme, le droit dû à chacun des Offices dont les services participent au transport maritime, ne doit pas excéder le taux de 1 franc par colis, sans égard aux parcours.

3. Pour les colis encombrants, les bonifications fixées par les paragraphes 1 en 2 précédents sont augmentées de 50 pour cent.

4. Indépendamment de ces frais de transit, l'Administration du pays d'origine est redevable, à titre de droit d'assurance pour les colis avec valeur déclarée, envers chacune des Administrations dont les services participent au transport avec responsabilité et, le cas échéant, pour chacun de ces services, d'une quote-part de droit d'assurance fixée par fr. 300, ou fraction de fr. 300, à 0 fr. 05 pour transit territorial et à 0 fr. 10 pour transit maritime.

Art. 4.

Obligation de l'affranchissement.

L'affranchissement des colis postaux est obligatoire.

sprong daarenboven aan ieder der Officiën, met wier diensten het vervoer over zee geschiedt, en, als het voorkomt, voor elk van deze diensten, een recht verschuldigd, dat per pakket is vastgesteld als volgt:

op 0 fr. 25 voor elk vervoer over eenen afstand van niet meer dan 500 zeemijlen;
op 0 fr. 50 voor elk vervoer over eenen afstand van meer dan 500, doch niet meer dan 2500 zeemijlen;
op 1 frank voor elk vervoer over eenen afstand van meer dan 2500, doch niet meer dan 5000 zeemijlen;
op $1\frac{1}{2}$ frank voor elk vervoer over eenen afstand van meer dan 5000, doch niet meer dan 8000 zeemijlen;
op 2 franken, voor elk vervoer over eenen afstand van meer dan 8000 zeemijlen.

In voorkomende gevallen wordt de afstand, waarover dit vervoer plaats heeft, berekend naar den gemiddelden afstand tusschen de havens der twee met elkander in betrekking staande landen.

Echter zal voor de pakketten tot 1 kilogram het recht, verschuldigd aan elk der Officiën, wier diensten aan het zeevervoer deelnemen, ongeacht de doorloopen afstanden, 1 frank per pakket niet te boven gaan.

3. Voor de hinderlijke pakketten worden de bij de voorafgaande paragrafen 1 en 2 vastgestelde vergoedingen vermeerderd met 50%.

4. Behalve deze kosten van vervoer, is de Administratie van het land van oorsprong, wegens recht van verzekering voor de pakketten met aangegeven waarde, aan ieder der Administratiën, wier diensten aan het vervoer onder verantwoordelijkheid deelnemen en, als het te pas komt, voor ieder van deze diensten, een aandeel in het recht van verzekering verschuldigd, dat voor elke 300 franken of gedeelte van 300 franken op 0 fr. 05 voor land-transit en op 0 fr. 10 voor zee-transit is vastgesteld.

Art. 4.

Verplichte frankeering.

De frankeering der postpakketten is verplicht.

Art. 5.

Taxes et surtaxes ; avis de réception.

1. La taxe des colis postaux se compose d'un droit comprenant, pour chaque colis, autant de fois 0 fr. 50, ou l'équivalent dans la monnaie respective de chaque pays, qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit maritime prévu par le § 2 de l'article 3 précédent et des taxes et droits mentionnés dans les paragraphes ci-après. Les équivalents sont fixés par le Règlement d'exécution.

2. Les colis encombrants sont soumis à une taxe additionnelle de 50 pour cent, qui est arrondie, s'il y a lieu, par 5 centimes.

3. Pour les colis avec valeur déclarée, il est ajouté, par fraction indivisible de 300 francs ;

a. un droit de 5 centimes par Administration participant au transport territorial ;
b. un droit de 10 centimes par service maritime emprunté.

Toutefois, comme mesure de transition, est réservée à chacune des parties contractantes, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir un droit autre que ceux indiqués ci-dessus, moyennant que ce droit ne dépasse pas ¼ pour cent de la somme déclarée.

4. Comme mesure de transition, chacun des pays contractants a la faculté d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe de 0 fr. 25 par colis.

Exceptionnellement, cette surtaxe peut être élevée à 0 fr. 75 au maximum pour la République Argentine, la Bolivie, le Brésil, le Chili, la Colombie, l'Inde britannique, les colonies néerlandaises, le Guatemala, le Nicaragua, le Pérou, la Russie d'Europe et la Russie d'Asie prises chacune séparément, le Salvador, le Siam, la Suède, la Turquie d'Asie, l'Uruguay, le Venezuela, à 50 centimes pour la Grèce et à 40 centimes pour la République Dominicaine.

5. Le transport entre la France continentale, d'une part, l'Algérie et la Corse, d'autre part, donne lieu, à la charge de l'expéditeur, à une surtaxe de 0 fr. 25 par colis à titre

Art. 5.

Porten en verhoogde porten; bericht van ontvang.

1. Het port der postpakketten bestaat uit een recht, dat, voor elk pakket, zooveel malen 0 fr. 50, of de naastbijkomende waarde in de munt van elk land, bedraagt als er Officiën aan het vervoer over land deelnemen, met bijvoeging, waar het te pas komt, van het bij § 2 van art. 3 hierboven bedoelde recht voor het vervoer over zee, en van de porten en rechten in de hiernavolgende paragrafen vermeld. De naastbijkomende muntwaarden worden bij het Reglement van uitvoering vastgesteld.

2. De hinderlijke pakketten zijn onderworpen aan een aanvullingsport van 50%, zoo noodig af te ronden bij 5 centiemen.

3. Voor de pakketten met aangegeven waarde wordt daaraan toegevoegd per 300 franken of gedeelte van 300 franken :

a. een recht van 5 centiemen voor elke Administratie, die aan het landvervoer deelneemt;
b. een recht van 10 centiemen voor elk zeevervoer.

Echter wordt, als maatregel van overgang, aan elk der contracteerende partijen de bevoegdheid toegekend om, met het oog op haar muntstelsel of om andere redenen, een ander recht dan het hierboven vermelde te heffen, mits dit recht het ¼ procent der aangegeven waarde niet te boven ga.

4. Als maatregel van overgang, is elk der contracteerende landen bevoegd om de pakketten, afkomstig van of bestemd voor zijne kantoren, met een verhoogd port van 0 fr. 25 per pakket te belasten.

Bij uitzondering mag dat verhoogd port bedragen ten hoogste 0 fr. 75 wat de Argentijnsche Republiek, Bolivia, Brazilië, Chili, Columbia, Britsch-Indië, de Nederlandsche koloniën, Guatemala, Nicaragua, Peru, Europeesch en Aziatisch Rusland, elk afzonderlijk genomen, Salvador, Siam, Zweden, Aziatisch Turkije, Uruguay en Venezuela betreft, ten hoogste 50 centiemen wat Griekenland en ten hoogste 40 centiemen wat de Dominicaansche Republiek betreft.

5. Voor het vervoer tusschen het vasteland van Frankrijk, ter eene, en Algerië en Corsica ter andere zijde, wordt, ten laste van den afzender, een verhoogd port van 0 fr. 25 per

de droit maritime, et pour les colis de valeur déclarée, à un droit supplémentaire d'assurance de 10 centimes par 300 francs ou fraction.

Tout colis postal avec déclaration de valeur en provenance, ou à destination de la Corse et de l'Algérie donne lieu, à titre de droit territorial corse ou algérien, à une taxe supplémentaire d'assurance de 5 centimes par 300 francs ou fraction, qui est à la charge de l'expéditeur.

Il est loisible à l'Administration espagnole de percevoir une surtaxe de 0 fr. 25 pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Baléares et de 0 fr. 50 pour le transport entre l'Espagne continentale et les îles Canaries.

6. L'envoyeur d'un colis postal peut obtenir un avis de réception de cet objet en payant d'avance un droit fixe de 0 fr. 25 au maximum. Le même droit peut être appliqué aux demandes de renseignements sur le sort de colis qui se produisent postérieurement au dépôt, si l'expéditeur n'a pas déjà acquitté la taxe spéciale pour obtenir un avis de réception. Ce droit est acquis en entier à l'Administration du pays d'origine.

Art. 6.

Bonifications aux Offices de destination et aux Offices intermédiaires.

L'Office expéditeur bonifie pour chaque colis:

a. à l'Office destinataire, 0 fr. 50, avec addition, s'il y a lieu, des surtaxes prévues aux paragraphes 2, 4 et 5 de l'article 5 précédent; d'un droit de 0 fr. 05 pour chaque somme de 300 francs ou fraction de 300 francs de valeur déclarée et du droit de remise à domicile par exprès prévu à l'article 9;

b. éventuellement, à chaque Office intermédiaire, les droits fixés par l'article 3.

Art. 7.

Droits de factage et de formalités en douane.

Il est loisible au pays de destination de percevoir, pour le

pakket geheven voor recht wegens zeevervoer, en voor de pakketten met aangegeven waarde een aanvullingsrecht van verzekering van 10 centiemen per 300 franken of gedeelte van 300 franken.

Voor elk postpakket met aangegeven waarde, afkomstig van of bestemd voor Corsica en Algerië wordt, ten laste van den afzender, voor recht wegens vervoer over land op Corsica of in Algerië, een aanvullingsrecht van verzekering geheven van 5 centiemen per 300 franken of gedeelte van 300 franken.

Aan de Spaansche Administratie staat het vrij een verhoogd port te heffen van 0 fr. 25 voor het vervoer tusschen het vasteland van Spanje en de Balearische eilanden, en van 0 fr. 50 voor het vervoer tusschen het vasteland van Spanje en de Canarische eilanden.

6. Door vooruitbetaling van een vast recht van ten hoogste 0 fr. 25, kan de afzender van een postpakket daarvan een bericht van ontvang erlangen. Hetzelfde recht kan toegepast worden op navragen omtrent het lot van pakketten, welke worden gedaan na de terpostbezorging, indien de afzender niet reeds het bijzondere recht voor het bekomen van een bericht van ontvang heeft voldaan. Dit recht komt geheel ten voordeele van de Administratie van het land van oorsprong.

Art. 6.

Vergoedingen aan de Officiën van bestemming en aan die van doorvoer.

Het Officie van afzending vergoedt voor elk pakket:

a. aan het Officie van bestemming 0 fr. 50, met bijvoeging, voor zooveel het te pas komt, van de verhoogde porten, bedoeld bij de §§ 2, 4 en 5 van het voorafgaand artikel 5, van een recht van 0 fr. 05 voor elke 300 franken of gedeelte van 300 franken aangegeven waarde, en van het bij artikel 9 bedoelde recht voor expresse-bestelling;

b. in voorkomende gevallen, aan elk Officie van doorvoer, de bij art. 3 bepaalde rechten.

Art. 7.

Rechten voor de bestelling en voor de inklaring en vrijmaking.

Het staat aan het land van bestemming vrij om voor de

factage et pour l'accomplissement des formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 0 fr. 25 par colis. Sauf arrangement contraire entre les Offices intéressés, cette taxe est perçue du destinataire au moment de la livraison du colis.

Art. 8.

Colis contre remboursement.

1. Les colis peuvent être expédiés grevés de remboursement dans les relations entre les pays dont les Administrations conviennent d'assurer ce service. Le maximum du remboursement est fixé, par colis, à mille francs ou à l'équivalent de cette somme en monnaie du pays d'origine.

Chaque Administration a toutefois la faculté d'abaisser ce maximum à 500 francs ou à l'équivalent de cette somme dans son système monétaire.

2. Il est perçu sur l'expéditeur d'un colis grevé de remboursement une taxe spéciale qui ne peut dépasser 20 centimes par fraction indivisible de 20 francs du montant du remboursement.

Cette taxe est partagée entre l'Administration du pays d'origine et celle du pays de destination de la manière prescrite par le Règlement d'exécution.

3. La liquidation des montants des remboursements encaissés est effectuée au moyen de mandats de remboursement, qui sont délivrés gratuitement.

Le montant d'un mandat de remboursement tombé en rebut reste à la disposition de l'Administration du pays d'origine du colis grevé de remboursement.

À tous les autres égards, les mandats de remboursement sont soumis aux dispositions fixées par l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste, sous les réserves prévues au Règlement d'exécution.

4. La perte d'un colis grevé de remboursement engage la responsabilité du service postal dans les conditions déterminées par l'article 15 ci-après pour les colis non grevés de remboursement.

Après la livraison de l'objet, l'Administration du pays de

bestelling en voor de inklaring en vrijmaking, een recht te heffen, waarvan het gezamenlijk bedrag 0 fr. 25 per pakket niet mag te boven gaan. Tenzij daaromtrent tusschen de belanghebbende Officiën anders is overeengekomen, wordt dit recht, bij de uitreiking van het pakket, van den geadresseerde ingevorderd.

Art. 8.

Pakketten met verrekening.

1. Er kunnen verrekenpakketten worden verzonden in het verkeer tusschen landen, wier Administratiën overeenkomen dezen dienst in te voeren. Het hoogste bedrag der verrekening wordt, per pakket, vastgesteld op duizend franken of op de overeenkomstige waarde van dat bedrag in de munt van het land van oorsprong.

Iedere Administratie heeft echter de bevoegdheid dit maximum te verminderen tot 500 franken of tot de overeenkomstige waarde van dat bedrag volgens haar muntstelsel.

2. Van den afzender van een verrekenpakket wordt een bijzonder recht geheven, dat 20 centiemen van elke 20 franken of gedeelte van 20 franken van het in te vorderen bedrag niet mag te boven gaan.

Dit recht wordt, op de wijze bij het Reglement van uitvoering voorgeschreven, verdeeld tusschen de Administratie van het land van oorsprong en die van het land van bestemming.

3. De afrekening der ingevorderde verrekenbedragen geschiedt door middel van verrekeningpostwissels, welke kosteloos verstrekt worden.

Het bedrag van een in rebut gevallen verrekeningpostwissel blijft ter beschikking van de Administratie van het land van oorsprong van het verrekenpakket.

In alle andere opzichten zijn de verrekeningpostwissels onderworpen aan de bepalingen, vastgesteld bij de Overeenkomst betreffende den dienst der postwissels, onder het voorbehoud, bedoeld bij het Reglement van uitvoering.

4. Voor het verlies van een verrekenpakket is de post verantwoordelijk overeenkomstig de bepalingen bij art. 15 hierna voor pakketten zonder verrekening vastgesteld.

Na de uitreiking van het pakket is de Administratie van

destination est responsable du montant du remboursement, à moins qu'elle ne puisse prouver que le colis et le bulletin d'expédition y afférent ne portaient pas, lors de la transmission à son service, les désignations prescrites, pour les colis grevés de remboursement, par le Règlement d'exécution.

Art. 9.

Remise par exprès.

1. Les colis sont, à la demande des expéditeurs, remis à domicile par un porteur spécial immédiatement après leur arrivée, dans les pays de l'Union dont les Administrations conviennent de se charger de ce service dans leurs relations réciproques.

Ces envois, qui sont qualifiés „exprès", sont soumis à une taxe spéciale; cette taxe est fixée à 0 fr. 50 et doit être entièrement acquittée d'avance par l'expéditeur, en sus du port ordinaire, que le colis puisse, ou non, être remis au destinataire ou seulement signalé par exprès dans le pays de destination. Elle fait partie des bonifications dévolues à ce pays.

2. Lorsque le colis est destiné à une localité où il n'existe pas de service de remise par exprès, l'Office destinataire peut percevoir, pour la remise du colis ou pour l'avis invitant le destinataire à venir le retirer, une taxe complémentaire pouvant s'élever jusqu'à concurrence du prix fixé pour la remise par exprès dans son service intérieur, déduction faite de la taxe fixe payée par l'expéditeur ou de son équivalent dans la monnaie du pays qui perçoit cette taxe complémentaire. La taxe complémentaire prévue ci-dessus, reste exigible, en cas de réexpédition ou de mise en rebut de l'objet; elle est acquise à l'Office qui l'a perçue.

3. La remise ou l'envoi d'un avis d'invitation au destinataire n'est essayé qu'une seule fois. Après un essai infructueux, le colis cesse d'être considéré comme exprès et sa remise s'effectue dans les conditions requises pour les colis ordinaires.

4. Si un colis de l'espèce est, par suite de changement de

het land van bestemming aansprakelijk voor het verrekenbedrag, tenzij zij kan bewijzen, dat het pakket en de bijbehoorende adreskaart, bij de uitlevering aan haar, niet waren voorzien van de aanwijzingen, welke bij het Reglement van uitvoering voor verrekenpakketten zijn voorgeschreven.

Art. 9.

Expresse-bestelling.

1. In de landen der Vereeniging, wier Administratiën overeenkomen om zich in hare wederzijdsche betrekkingen met dien dienst te belasten, geschiedt, op verzoek van de afzenders, de bestelling der pakketten onmiddellijk na aankomst door een opzettelijk daarmede te belasten persoon.

Deze zendingen, „expressezendingen" genoemd, zijn onderworpen aan een bijzonder recht; dit recht bedraagt 0 fr. 50 en moet, boven het gewone port, in zijn geheel, door den afzender bij vooruitbetaling worden voldaan, onverschillig of in het land van bestemming het pakket, dan wel slechts het bericht van aankomst van het pakket per expresse bij den geadresseerde kan worden bezorgd. Dit recht maakt deel uit van de aan dit land toegekende vergoedingen.

2. Als het pakket bestemd is voor eene plaats, van waar uit geene expresse-bestelling plaats vindt, mag het Officie van bestemming voor de bestelling van het pakket of van het bericht, waarbij de geadresseerde wordt uitgenoodigd om het te komen afhalen, een aanvullingsrecht heffen, tot het bedrag, dat in het binnenlandsch verkeer voor de expresse-bestelling is vastgesteld, na aftrek van het vaste recht, dat door den afzender is betaald, of van het daarmede gelijkgesteld bedrag in de munt van het land, hetwelk dat aanvullingsrecht heft. Het hierboven bedoelde aanvullingsrecht blijft invorderbaar in geval van nazending of bij het in rebut vallen van het stuk; het wordt behouden door het Officie dat het heeft geheven.

3. De bestelling of de toezending van eene uitnoodiging tot afhalen wordt slechts éénmaal beproefd. Na eene vruchtelooze poging wordt het pakket verder niet meer als expressezending beschouwd, en geschiedt de bestelling op dezelfde wijze als die der gewone pakketten.

4. Indien een pakket, als in dit artikel bedoeld, ten ge-

domicilie du destinataire, réexpédié à un autre pays sans que la remise par exprès ait été tentée, la taxe fixe payée par l'expéditeur est bonifiée au nouveau pays de destination, si celui-ci a consenti à se charger de la remise par exprès; dans le cas contraire, cette taxe reste acquise à l'Office du pays de la première destination, de même qu'en ce qui concerne les colis tombés en rebut.

Art. 10.

Colis pour les prisonniers de guerre.

Les colis postaux, à l'exception des colis grevés de remboursement, destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux, sont affranchis de toutes taxes prévues par la présente Convention, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires. Ces colis postaux expédiés en franchise ne donnent pas lieu aux bonifications prévues par les articles 3, 5, 6, 7 et 9 de la présente Convention.

Art. 11.

Interdiction de percevoir des droits autres que ceux prévus par la Convention ; payement des droits de douane.

1. Les colis auxquels s'applique la présente Convention ne peuvent être frappés d'aucun droit postal autre que ceux prévus par les divers articles de ladite Convention.

Est accordée aux Offices de destination, la faculté de prélever des destinataires, un droit de dépôt pour les colis qui ne seraient pas retirés de la poste dans un délai stipulé par les règlements internes de ces pays. Le montant du droit en question est fixé par la législation intérieure de chaque pays.

2. Les droits de douane ou autres droits non postaux doivent être acquittés par les destinataires des colis. Toutefois, dans les relations entre Offices qui se sont mis d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge les droits dont il s'agit, moyennant déclaration préalable au bureau de

volge van verandering van woonplaats van den geadresseerde, naar een ander land wordt nagezonden, zonder dat expresse-bestelling werd beproefd, wordt het door den afzender betaalde vaste recht aan het nieuwe land van bestemming te goed gedaan, indien dit laatste verklaard heeft, zich met expresse-bestelling te belasten; in het tegenovergesteld geval behoudt het Officie van het land van eerste bestemming dat recht, zooals mede geschiedt ten opzichte van de in rebut gevallen pakketten.

Art. 10.

Pakketten voor krijgsgevangenen.

Pakketten, met uitzondering van verrekenpakketten, bestemd voor of verzonden door krijgsgevangenen, zijn vrijgesteld van alle porten en rechten in dit Verdrag genoemd, zoowel in de landen van oorsprong en van bestemming als in de tusschenliggende landen. Wegens deze pakketten, welke onder genot van vrijstelling worden verzonden, zijn niet verschuldigd de vergoedingen, bedoeld bij de artikelen 3, 5, 6, 7 en 9 van dit Verdrag.

Art. 11.

Verbod tot het heffen van andere rechten, dan die bij het Verdrag voorzien; betaling van de douanerechten.

1. De pakketten, waarop dit Verdrag betrekking heeft, mogen met geen ander recht vanwege de posterijen belast worden, dan die, voorzien bij de verschillende artikelen van genoemd Verdrag.

De Officiën van bestemming zijn bevoegd van de geadresseerden een bewaarloon te heffen voor de pakketten, welke niet binnen een door de binnenlandsche reglementen van dat land vastgestelden termijn zijn afgehaald. Het bedrag van het bedoelde recht wordt door de binnenlandsche wetgeving van ieder land vastgesteld.

2. De douanerechten of andere, niet vanwege de posterijen geheven rechten moeten door de geadresseerden der pakketten worden voldaan. Nochtans kunnen, in het verkeer tusschen de Officiën, die daaromtrent zijn overeengekomen, de afzenders de hierbedoelde rechten voor hunne rekening

départ. Dans ce cas, ils doivent payer, sur la demande du bureau de destination, les sommes indiquées par ce bureau.

L'Administration qui fait opérer le dédouanement pour le compte de l'expéditeur, est autorisée à percevoir, de ce chef, un droit spécial qui ne peut dépasser 25 centimes par colis.

Art. 12.

Retrait ou modification d'adresse; annulation ou modification du montant du remboursement.

L'expéditeur d'un colis postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier l'adresse aux conditions et sous les réserves déterminées pour les correspondances par l'article 9 de la Convention principale, avec cette addition que, si l'expéditeur demande le renvoi ou la réexpédition d'un colis, il est tenu à garantir d'avance le payement du port dû pour la nouvelle transmission.

L'expéditeur d'un colis postal grevé de remboursement peut aussi faire annuler ou réduire le montant de ce remboursement; les demandes à cet effet sont transmises de la même manière que les demandes de retrait ou de modification d'adresse.

Art. 13.

Réexpédition; rebuts; annulation des droits de douane.

La réexpédition d'un pays sur un autre de colis postaux, par suite de changement de résidence des destinataires, ainsi que le renvoi des colis postaux tombés en rebut, ou refoulés par la douane, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par les §§ 1 à 5 de l'article 5 à la charge des destinataires ou, le cas échéant, des expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane ou autres frais spéciaux dont le pays de destination n'accorde pas l'annulation.

Les Administrations contractantes s'engagent à intervenir auprès des Administrations des douanes respectives pour

nemen, indien zij vooraf hun wensch daartoe aan het kantoor van afzending te kennen geven. In dat geval moeten zij, op aanvrage van het kantoor van bestemming, het door dat kantoor opgegeven bedrag betalen.

De Administratie die de inklaring en vrijmaking voor rekening van den afzender doet geschieden is bevoegd uit dien hoofde een bijzonder recht te heffen, dat 25 centiemen per pakket niet mag te boven gaan.

Art. 12.

Terugvordering of adreswijziging; opheffing of wijziging van het verrekenbedrag.

De afzender van een postpakket kan dit terugvorderen of het adres daarvan doen wijzigen, op de voorwaarden en met het voorbehoud, vastgesteld bij art. 9 van het Hoofdverdrag voor de brieven en andere stukken, met dien verstande, dat, indien de afzender terugzending of verzending aan een nader adres verlangt van een pakket, hij gehouden is borg te blijven voor de betaling van het voor de nieuwe verzending verschuldigd port.

De afzender van een postpakket belast met verrekening kan ook het bedrag van die verrekening doen opheffen of verminderen; de desbetreffende verzoeken worden op dezelfde wijze overgebracht als die tot terugvordering of adreswijziging.

Art. 13.

Nazending; rebuten; ontheffing van de douanerechten.

Wegens de verzending van postpakketten met nader adres van het eene land naar het andere, tengevolge van verandering van woonplaats der geadresseerden, alsmede wegens de terugzending der in rebut gevallen of door de ambtenaren der invoerrechten teruggewezen postpakketten, geschiedt opnieuw heffing van de porten, vastgesteld bij de §§ 1 tot 5 van art. 5, ten laste der geadresseerden of, in voorkomende gevallen, ten laste van de afzenders, onverminderd de teruggave der invoerrechten of andere bijzondere kosten, waarvan het land van bestemming de opheffing niet toelaat.

De contracteerende Administratiën verbinden zich hare bemiddeling te verleenen bij de betrokken Douane-Admini-

que les droits de douane soient annulés sur les colis postaux renvoyés au pays d'origine ou réexpédiés sur un tiers pays.

Art. 14.

Interdictions.

1. Sauf arrangement contraire entre les pays contractants, il est interdit d'expédier par la voie de la poste des colis contenant :

a. des matières explosibles, inflammables ou dangereuses, des animaux ou insectes vivants, sauf les exceptions prévues au Règlement d'exécution ;

b. des lettres ou des notes ayant le caractère de correspondance ;

c. des objets dont l'admission n'est pas autorisée par les lois ou règlements de douane ou autres.

Il est également interdit d'expédier des espèces monnayées, des matières d'or et d'argent et d'autres objets précieux, dans les colis sans valeur déclarée à destination des pays qui admettent la déclaration de valeur. Toutefois, il est permis d'insérer dans l'envoi la facture ouverte réduite à ses énonciations constitutives, de même qu'une simple copie de l'adresse du colis avec mention de l'adresse de l'expéditeur.

2. Dans le cas où un colis tombant sous l'une de ces prohibitions est livré par l'une des Administrations de l'Union à une autre Administration de l'Union, celle-ci procède de la manière et dans les formes prévues par sa législation et par ses règlements intérieurs.

Art. 15.

Responsabilité.

1. Sauf le cas de force majeure, lorsqu'un colis postal a été perdu, spolié ou avarié, l'expéditeur et, à défaut ou sur la demande de celui-ci, le destinataire a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte, de la spoliation ou de l'avarie, à moins que le dommage n'ait été causé par la

stratiën om ontheffing te erlangen van de betaling der douanerechten, waarmede postpakketten bezwaard zijn, welke naar het land van oorsprong teruggezonden of naar een ander land worden nagezonden.

Art. 14.

Verboden verzendingen.

1. Tenzij tusschen de contracteerende landen anders is overeengekomen is het verboden met de post te verzenden postpakketten, inhoudende:

a. ontplofbare, ontvlambare of gevaarlijke voorwerpen, levende dieren of insecten, behoudens de uitzonderingen, in het Reglement van uitvoering vastgesteld;

b. brieven of schrifturen, welke het kenmerk van briefwisseling dragen;

c. voorwerpen, welke bij de wetten of reglementen op den in- en doorvoer of andere niet zijn toegelaten.

Evenzoo is het verboden om muntstukken, gouden en zilveren werken en andere kostbaarheden, te verzenden in pakketten zonder aangegeven waarde, met bestemming naar landen, welke aangifte van waarden toelaten. Nochtans is het geoorloofd de open factuur, alleen de gewone opgaven van een dergelijk stuk bevattende, alsook een afschrift van het adres van het pakket met vermelding van het adres van den afzender in de zending te sluiten.

2. Indien een pakket, waarop een dezer verbodsbepalingen van toepassing is, door een der Administratiën van de Vereeniging aan eene andere Administratie van de Vereeniging wordt uitgeleverd, handelt deze laatste op de wijze en in den vorm, door hare wetgeving en binnenlandsche reglementen voorgeschreven.

Art. 15.

Verantwoordelijkheid.

1. Wanneer een postpakket is verloren geraakt, beroofd of beschadigd, het geval van overmacht uitgezonderd, heeft de afzender en, bij gebreke of op het verzoek van dezen, de geadresseerde, recht op eene schadevergoeding, gelijkstaande met het werkelijk bedrag van het verlies, de berooving of de

faute ou la négligence de l'expéditeur ou ne provienne de la nature de l'objet et sans que cette indemnité puisse dépasser, pour les colis ordinaires, 25 francs, et, pour les colis avec valeur déclarée, le montant de cette valeur.

Dans le cas où une indemnité a été payée pour la perte ou la destruction complète d'un colis, l'expéditeur a, en outre, droit à la restitution des frais d'expédition. Lorsqu'une réclamation a été motivée par une faute de la poste, les frais postaux de réclamation sont restitués à l'expéditeur.

Toutefois, le droit d'assurance reste acquis aux Administrations postales.

2. Les pays disposés à se charger des risques pouvant dériver du cas de force majeure sont autorisés à prélever de ce chef, sur les colis avec valeur déclarée, une surtaxe dans les conditions déterminées par l'art. 12, § 2, de l'Arrangement concernant l'échange des lettres et boîtes de valeur déclarée.

3. L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte, spoliation ou avarie a eu lieu.

En cas de perte, de spoliation ou d'avarie, dans des circonstances de force majeure sur le territoire ou dans le service d'un pays se chargeant des risques mentionnés au § 2 ci-dessus d'un colis avec valeur déclarée, le pays où la perte, la spoliation ou l'avarie a eu lieu en est responsable devant l'Office expéditeur, si ce dernier se charge, de son côté, des risques en cas de force majeure à l'égard de ses expéditeurs, quant aux envois de valeur déclarée.

4. Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

schade, tenzij de schade veroorzaakt is door schuld of nalatigheid van den afzender of voorkomt uit den aard van het voorwerp, en met dien verstande, dat de schadevergoeding, voor de gewone pakketten, 25 franken, en voor de pakketten met aangegeven waarde, het bedrag dier waarde niet kan te boven gaan.

Als eene schadevergoeding betaald is voor het verlies of de algeheele vernietiging van een pakket, dan heeft de afzender daarenboven recht op de terugbetaling van de kosten van verzending. Als een navraag het gevolg is geweest van een fout van de post, worden de vanwege de posterijen geheven kosten van die navraag aan den afzender teruggegeven.

Het recht van verzekering blijft echter ten bate der Postadministratiën.

2. De landen, die bereid zijn eventueel, ook in geval van overmacht, schadevergoeding te betalen, mogen uit dien hoofde, voor de pakketten met aangegeven waarde, een verhoogd recht heffen, op de wijze als is vastgesteld bij art. 12, § 2, van de Overeenkomst betreffende de uitwisseling van brieven en doosjes met aangegeven waarde.

3. De verplichting tot het uitbetalen der schadevergoeding rust op de Administratie, waartoe het kantoor van afzending behoort. Aan deze Administratie blijft het verhaal op de verantwoordelijke Administratie voorbehouden, dat wil zeggen, op die Administratie, op het gebied of in den dienst waarvan het verlies, de berooving of de beschadiging heeft plaats gehad.

Wanneer door overmacht een pakket met aangegeven waarde verloren geraakt, beroofd of beschadigd is op het grondgebied of in den dienst van een land, dat bereid is ook in het bij § 2 hierboven bedoeld geval schadevergoeding te geven, is het land, waarin het verlies, de berooving of de beschadiging plaats had, daarvoor verantwoordelijk aan het Officie van afzending, indien dit laatste van zijn kant bereid is aan zijne afzenders voor zendingen met aangegeven waarde, ook in geval van overmacht, schadevergoeding te betalen.

4. Totdat het bewijs van het tegendeel is geleverd, rust de verantwoordelijkheid op de Administratie, die het pakket, zonder aanmerking te maken, heeft in ontvang genomen, en nòch de afgifte aan den geadresseerde, nòch, waar dit te pas komt, de behoorlijke uitlevering aan de volgende Administratie kan aantoonen.

5. Le payement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard à l'Office expéditeur le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

L'Office d'origine est autorisé à désintéresser l'expéditeur pour le compte de l'Office intermédiaire ou destinataire qui, régulièrement saisi, a laissé une année s'écouler sans donner suite à l'affaire. En outre, dans le cas où un Office, dont la responsabilité est dûment établie, a, tout d'abord, décliné le payement de l'indemnité, il doit prendre à sa charge, en plus de l'indemnité, les frais accessoires résultant du retard non justifié apporté au payement.

6. Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt du colis à la poste; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

7. Si la perte, la spoliation ou l'avarie a lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, ou si, en cas d'inscription globale des colis ordinaires sur les feuilles de route, il ne peut être établi sur quel territoire un colis a été perdu, spolié ou avarié, les Administrations en cause supportent le dommage par parts égales.

Pour les envois adressés bureau restant ou conservés en instance à la disposition des destinataires, la responsabilité cesse par la délivrance à une personne qui a justifié de son identité suivant les règles en vigueur dans le pays de destination et dont les noms et qualités sont conformes aux indications de l'adresse.

8. Les Administrations cessent d'être responsables des colis postaux dont les ayants droit ont pris livraison.

5. De betaling van de schadevergoeding door het Officie van afzending heeft zoo spoedig mogelijk plaats en uiterlijk binnen den tijd van een jaar, te rekenen van den dag, waarop de aanvrage daartoe is gedaan. Het verantwoordelijk Officie is gehouden onverwijld aan het Officie van afzending het bedrag van de door dit Officie gekweten schadevergoeding terug te betalen.

Het Officie van oorsprong is gemachtigd om den afzender zijne schade te vergoeden voor rekening van het Officie van doorzending of van het Officie van bestemming, dat, na langs den regelmatigen weg met de zaak in kennis te zijn gesteld, een jaar heeft laten verloopen zonder daaraan gevolg te geven. Wanneer voorts een Officie, welks verantwoordelijkheid behoorlijk is vastgesteld, aanvankelijk de betaling der schadevergoeding heeft geweigerd, moet het, behalve de schadevergoeding, ook de bijkomende kosten, voortspruitende uit de niet gerechtvaardigde vertraging der betaling, voor zijne rekening nemen.

6. De aanvraag wordt slechts toegelaten binnen een jaar, te rekenen van den dag waarop het pakket ter post is bezorgd; is die termijn verstreken, dan heeft de aanvrager geen recht op eenige schadevergoeding.

7. Indien het verlies, de berooving of de beschadiging heeft plaats gehad gedurende het vervoer tusschen de kantoren van uitwisseling van twee aan elkaar grenzende landen, zonder dat kan worden uitgemaakt op het grondgebied van welk der twee landen het feit is geschied, of indien, bij de inschrijving bij het getal van de pakketten op de adviezen, niet kan worden uitgemaakt op welk grondgebied een pakket verloren geraakt, beroofd of beschadigd is, dragen de betrokken Administratiën de schade, ieder voor een gelijk gedeelte.

Wat de poste-restantezendingen of die, welke op verzoek ter beschikking van de geadresseerden bewaard worden, betreft, houdt de verantwoordelijkheid op bij de uitreiking aan een persoon, die, volgens de in het land van bestemming bestaande bepalingen, zijne identiteit heeft bewezen en wiens naam en qualiteit met de aanwijzingen op het adres overeenstemmen.

8. De verantwoordelijkheid der Administratiën voor de postpakketten houdt op, zoodra de rechthebbenden deze hebben in ontvang genomen.

Art. 16.

Déclaration frauduleuse.

Toute déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu d'un colis est interdite. En cas de déclaration frauduleuse de cette nature, l'expéditeur perd tout droit à une indemnité, sans préjudice des poursuites judiciaires que peut comporter la législation du pays d'origine.

Art. 17.

Suspension temporaire du service.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires qui sont de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des colis postaux d'une manière générale ou partielle, à la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par le télégraphe, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Art. 18.

Législation intérieure.

La législation intérieure de chacun des pays contractants demeure applicable en tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans la présente Convention.

Art. 19.

Unions restreintes.

1. Les stipulations de la présente Convention ne portent pas restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des conventions spéciales, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de la réduction des taxes ou de toute autre amélioration de service.

2. Toutefois, les Offices des pays participant à la présente Convention, qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants, admettent tous les autres Offices participants à profiter de ces relations pour l'échange des colis postaux avec ces derniers pays.

Art. 16.

Valsche aangifte van waarde.

Elke valsche aangifte van waarde, hooger dan de werkelijke waarde van den inhoud van een pakket, is verboden. In geval van zoodanige valsche aangifte verliest de afzender alle recht op schadevergoeding, onverminderd de gerechtelijke vervolging, welke de wetgeving van het land van oorsprong mocht medebrengen.

Art. 17.

Tijdelijke staking van den dienst.

Iedere Administratie kan, wanneer buitengewone gevallen een zoodanigen maatregel rechtvaardigen, den dienst der pakketpost tijdelijk geheel of gedeeltelijk staken, mits daarvan onmiddellijk, zoo noodig per telegraaf, aan de belanghebbende Administratie of Administratiën worde kennis gegeven.

Art. 18.

Binnenlandsche wetgeving.

De binnenlandsche wetgeving van ieder der contracteerende landen blijft van toepassing ten aanzien van alle onderwerpen, waarin niet is voorzien door de bepalingen van dit Verdrag.

Art. 19.

Beperkte vereenigingen.

1. De bepalingen van dit Verdrag laten onverkort het recht der contracteerende partijen om bijzondere verdragen in stand te houden en te sluiten, alsmede om, met het doel om de porten te verlagen of andere verbeteringen in den dienst der pakketpost aan te brengen, vereenigingen van meer beperkten omvang in stand te houden en in het leven te roepen.

2. Nochtans staan de Officiën der landen, die tot dit Verdrag zijn toegetreden en eene uitwisseling van postpakketten onderhouden met niet contracteerende landen, aan alle overige aan dit Verdrag deelnemende Officiën toe gebruik te maken van deze betrekkingen voor de uitwisseling van postpakketten met de laatstbedoelde landen.

Art. 20.

Adhésions à la Convention.

1. Les pays de l'Union postale universelle qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 24 de la Convention principale, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

2. Toutefois, si le pays qui désire adhérer à la présente Convention réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le Gouvernement de la Confédération suisse soumet la demande d'adhésion à tous les pays contractants. Cette demande est considérée comme admise si, dans un délai de six mois, aucune objection n'a été présentée.

Art. 21.

Règlement d'exécution.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent les bureaux ou localités qu'elles admettent à l'échange international des colis postaux; elles règlent le mode de transmission de ces colis et arrêtent toutes les autres mesures de détail et d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

Art. 22.

Congrès et conférences.

La présente Convention est soumise aux conditions de revision déterminées par l'article 25 de la Convention principale.

Art. 23.

Propositions de modification formulées dans l'intervalle des Congrès.

1. Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues à l'article 25 de la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des colis postaux.

Art. 20.

Toetredingen tot het Verdrag.

1. De landen der Algemeene Postvereeniging, die geen deel hebben genomen aan dit Verdrag, kunnen daartoe op hun verzoek toetreden, op de wijze als ten opzichte van de toetreding tot de Algemeene Postvereeniging is voorgeschreven bij art. 24 van het Hoofdverdrag.

2. Indien echter het land, dat tot dit Verdrag wenscht toe te treden, de bevoegdheid verlangt om een verhoogd port van meer dan 25 centiemen per pakket te heffen, wordt de aanvrage om toetreding door de Regeering van den Zwitserschen Bond aan alle contracteerende landen onderworpen. Die aanvrage wordt geacht te zijn toegestaan, indien binnen den tijd van zes maanden geen bedenking daartegen is ingebracht.

Art. 21.

Reglement van uitvoering.

De Postadministratiën der contracteerende landen wijzen de kantoren of plaatsen aan, die zij voor den dienst der internationale uitwisseling van postpakketten openstellen; zij regelen de wijze van verzending van deze pakketten en stellen alle andere maatregelen van ondergeschikten aard en van orde, voor de uitvoering van dit Verdrag vereischt, vast.

Art. 22.

Congressen en Bijeenkomsten.

Dit Verdrag is onderworpen aan de voorwaarden van herziening, vastgesteld bij art. 25 van het Hoofdverdrag.

Art. 23.

Voorstellen in den tusschentijd der Congressen.

1. In het tijdsverloop tusschen de bijeenkomsten, bedoeld bij art. 25 van het Hoofdverdrag, heeft de Postadministratie van elk der contracteerende landen het recht aan de andere Administratiën, die aan dit Verdrag deelnemen, door tusschenkomst van het internationaal Bureel, voorstellen betreffende den dienst der pakketpost te doen.

Pour être mise en délibération, chaque proposition doit être appuyée par, au moins, deux Administrations, sans compter celle dont la proposition émane. Lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps que la proposition, le nombre nécessaire de déclarations d'appui, la proposition reste sans aucune suite.

2. Toute proposition est soumise au procédé déterminé au § 2 de l'article 26 de la Convention principale.

3. Pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir :

a. l'unanimité des suffrages, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions ou de la modification des dispositions du présent article et des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 22 et 24 de la présente Convention ;

b. les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités ;

c. la simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention, sauf le cas de litige prévu à l'art. 23 de la Convention principale.

4. Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée à l'art 26 de la Convention principale.

5. Toute modification ou résolution n'est exécutoire que trois mois, au moins, après sa notification.

Art. 24.

Durée de la Convention; abrogation des traités antérieurs; ratifications.

1. La présente Convention sera mise à exécution le 1er octobre 1907.

2. Elle aura la même durée que la Convention principale,

Elk voorstel moet, om in behandeling te komen, ondersteund worden door ten minste twee Administratiën, die waarvan het voorstel uitgaat, niet medegerekend. Wanneer het internationaal Bureel, niet, tegelijk met het voorstel, het vereischte aantal verklaringen van ondersteuning ontvangt, blijft het voorstel zonder eenig gevolg.

2. Elk voorstel wordt behandeld overeenkomstig de bepalingen van § 2 van art. 26 van het Hoofdverdrag.

3. Om ten uitvoer te kunnen worden gelegd, moeten die voorstellen op zich vereenigen :

a. alle stemmen, wanneer zij eene bijvoeging van nieuwe bepalingen of eene wijziging der bepalingen van dit artikel en van de artt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 22 en 24 van dit Verdrag betreffen ;

b. twee derden der stemmen, wanneer zij eene wijziging van de bepalingen van andere dan die van de voormelde artikelen van dit Verdrag betreffen ;

c. de volstrekte meerderheid, wanneer zij de uitlegging van de bepalingen van dit Verdrag betreffen, behoudens het geval van verschil, voorzien bij art. 23 van het Hoofdverdrag.

4. Aan de geldige besluiten wordt kracht van uitvoering verzekerd, in de beide eerste gevallen door eene diplomatieke verklaring, en in het derde geval door eene kennisgeving langs administratieven weg, op de wijze als bij art. 26 van het Hoofdverdrag is voorgeschreven.

5. De aangenomen wijzigingen of besluiten mogen niet eerder dan ten minste drie maanden na de kennisgeving worden ten uitvoer gelegd.

Art. 24.

Duur van het Verdrag; vervallen van vroegere verdragen; ratificatiën.

1. Dit Verdrag treedt in werking op den 1sten October 1907.

2. Het zal denzelfden duur hebben als het Hoofdverdrag,

sans préjudice du droit laissé à chaque partie contractante de se retirer de cette Convention moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par les articles 18 et 19 précédents.

4. La présente Convention sera ratifiée aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échangés à Rome.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus énumérés ont signé la présente Convention à Rome, le vingt six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures.)

onverminderd het recht, hetwelk aan elke contracteerende partij wordt gelaten, om zich aan dit Verdrag te onttrekken, mits van het voornemen daartoe, een jaar te voren, door hare Regeering, aan de Regeering van den Zwitserschen Bond worde kennis gegeven.

3. Te rekenen van den dag waarop dit Verdrag in werking treedt, komen alle bepalingen, waaromtrent te voren tusschen de verschillende contracteerende landen of tusschen hunne Administratiën is overeengekomen, te vervallen, voor zoover zij met dit Verdrag niet zijn overeen te brengen, en onverminderd de bij de artikelen 18 en 19 hiervoren voorbehouden rechten.

4. Dit Verdrag wordt zoodra mogelijk geratificeerd. De akten van ratificatie zullen te Rome worden uitgewisseld.

In oirkonde hiervan hebben de gevolmachtigden der hierbovengenoemde landen dit Verdrag te Rome, den zesentwintigsten Mei negentienhonderd en zes, onderteekend.

(Volgen de onderteekeningen.)

onverminderd het recht, hetwelk aan elke contracteerende partij wordt gelaten, om zich aan dit Verdrag te onttrekken, mits zij het voornemen daartoe, een jaar te voren, door hare Regeering, aan de Regeering van den Zwitserschen Bond worde kennis gegeven.

3. Te rekenen van den dag waarop dit Verdrag in werking treedt, komen alle bepalingen, waaromtrent te voren tusschen de verschillende contracteerende landen of tusschen hunne Administratiën is overeengekomen, te vervallen, voor zoover zij met dit Verdrag niet zijn overeen te brengen, en onverminderd de bij de artikelen 13 en 19 hiervoren voorbehouden rechten.

4. Dit Verdrag wordt zoodra mogelijk geratificeerd. De akten van ratificatie zullen te *Rome* worden uitgewisseld.

Ten oorkonde waarvan hebben de gevolmachtigden der hiervoren genoemde landen dit Verdrag te Rome, den zes en twintigsten Mei negentienhonderd en zes, onderteekend.

(Volgen de onderteekeningen.)

B.

ALGEMEENE POSTVEREENIGING.

II.

SLOT-PROTOCOL,

BEHOORENDE

BIJ HET VERDRAG BETREFFENDE DE UITWISSELING VAN POSTPAKKETTEN.

UNION POSTALE UNIVERSELLE.

II.

PROTOCOLE FINAL.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue à la date de ce jour, relativement à l'échange des colis postaux, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit :

I.

Tout pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport des colis postaux et qui adhère à la Convention susmentionnée aura la faculté d'en faire exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il pourra en même temps limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ce pays devra s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières, de toutes les clauses de la Convention, spécialement pour organiser le service d'échange à la frontière.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

II.

Par exception aux dispositions du paragraphe 1 de l'article premier et respectivement de l'article 15 de la Convention, la Bolivie a la faculté de limiter provisoirement à 3 kilo

VERTALING.

ALGEMEENE POSTVEREENIGING.

II.

SLOT-PROTOCOL.

Overgaande tot de onderteekening van het Verdrag, op heden gesloten, betreffende de uitwisseling van postpakketten, zijn de ondergeteekende gevolmachtigden alsnog het navolgende overeengekomen:

I.

Ieder land, waar de post op dit oogenblik niet is belast met het vervoer van postpakketten, en dat tot het bovengemelde Verdrag toetreedt, zal de bevoegdheid hebben om de uitvoering van de bepalingen daarvan op te dragen aan de spoorweg- en scheepvaartondernemingen. Het zal dien dienst ook kunnen beperken tot de pakketten, afkomstig uit of bestemd voor plaatsen, welke door die ondernemingen bediend worden.

De Postadministratie van dat land zal zich met de spoorweg- en scheepvaartondernemingen hebben te verstaan, ter verzekering van de volledige uitvoering door deze laatsten, van alle bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder wat betreft de regeling van den dienst der uitwisseling aan de grenzen.

Zij zal hare tusschenkomst verleenen voor de behandeling van alle zaken met de Postadministratiën van de andere contracteerende landen en met het internationaal Bureel.

II.

Als uitzondering op de bepalingen van § 1 van artikel 1 en van artikel 15 van het Verdrag, heeft Bolivia de bevoegdheid, voorloopig het gewicht der in zijnen dienst toe te laten

grammes, le poids des colis à admettre dans son service et à 15 francs le maximum de l'indemnité à payer en cas de perte, spoliation ou avarie d'un colis postal sans valeur déclarée ne dépassant pas ce poids.

III.

Par exception aux dispositions du § 1 de l'art. 2, des §§ 1 et 2 de l'art. 3 et respectivement des §§ 1 et 4 de l'art. 5 de la Convention

1°. Le Gouvernement russe a la faculté de porter à 1 franc 25 le droit de transit territorial pour la Russie d'Europe et pour celle d'Asie prises chacune séparément.

2°. Le Gouvernement ottoman a la faculté de porter à 1 franc 25 le droit de transit territorial pour les colis postaux qui doivent traverser la Turquie d'Asie.

3°. Est appliquée, pour le transport des colis postaux provenant ou à destination des bureaux argentins de la Costa del Sud, Tierra del Fuego et îles adjacentes, une surtaxe ne dépassant pas 1 franc 25 centimes par colis et, pour le transport des colis avec déclaration de valeur à destination ou provenant des mêmes bureaux, un droit supplémentaire de 10 centimes par 300 francs ou fraction de 300 francs.

4°. La République de Colombie, le Pérou, les États-Unis de Venezuela et le Brésil ont la faculté de porter transitoirement :

a. à 1 franc le droit de transit territorial ;

b. à 1 franc 25 la surtaxe à appliquer aux colis postaux originaires ou à destination de leur territoire.

5°. La Perse a la faculté de ne pas assurer le transport des colis postaux en transit par son territoire. Cette faculté lui est accordée à titre provisoire.

6°. L'Inde britannique a la faculté d'appliquer aux colis postaux originaires de son pays à destination des autres pays, un tarif gradué correspondant à différentes

pakketten tot 3 kilogram, en het maximum der te betalen schadevergoeding, in geval van verlies, berooving of beschadiging van een dat gewicht niet te boven gaand postpakket zonder aangegeven waarde, tot 15 franken te beperken.

III.

Als uitzondering op de bepalingen van § 1 van art. 2 van de §§ 1 en 2 van art. 3 en respectievelijk van de §§ 1 en 4 van art. 5 van het Verdrag

1°. Is de Russische Regeering bevoegd het recht wegens land-transit voor Europeesch- en voor Aziatisch Rusland, elk afzonderlijk, vast te stellen op 1 frank 25 centiemen.

2°. Is de Turksche Regeering bevoegd het recht wegens land-transit voor postpakketten, welke in doorvoer over Aziatisch Turkije moeten loopen, vast te stellen op 1 frank 25 centiemen.

3°. Wordt voor het vervoer van postpakketten, afkomstig van of bestemd voor de Argentijnsche kantoren van Costa del Sud, Tierra del Fuego en aangrenzende eilanden, een verhoogd port, hetwelk 1 frank 25 centiemen per pakket niet te boven gaat en voor het vervoer van pakketten met aangegeven waarde, bestemd voor of afkomstig van dezelfde kantoren, een aanvullingsrecht van 10 centiemen per 300 franken of gedeelte van 300 franken toegepast.

4°. Zijn de Republiek Columbia, Peru, de Vereenigde Staten van Venezuela en Brazilië bevoegd, bij wijze van overgangsmaatregel, vast te stellen :

a. op 1 frank het recht wegens land-transit ;

b. op 1 frank 25 het verhoogd port voor pakketten afkomstig van of bestemd voor hun gebied.

5°. Is Perzië bevoegd zich voorloopig te onttrekken aan het vervoer in doorvoer van postpakketten over zijn gebied.

6°. Is Britsch-Indië bevoegd op de postpakketten afkomstig van dit land met bestemming naar andere landen een opklimmend tarief toe te passen, overeenstemmen-

catégories de poids, à la condition que la moyenne des taxes ne dépasse pas la taxe normale, y compris la surtaxe à laquelle elle aurait droit.

Cette dernière faculté est également accordée aux pays qui adhèreront à la Convention dans l'intervalle, jusqu'au prochain Congrès.

7°. Les pays qui, liés actuellement par des contrats à long terme avec des compagnies de navigation, ne peuvent appliquer dès à présent les droits de transit maritime fixés à l'art. 3, sont autorisés à maintenir les droits fixés par la Convention de Washington, jusqu'à ce qu'ils soient en mesure d'appliquer les nouveaux tarifs.

IV.

La Grèce, la Tunisie et la Turquie d'Asie ont la faculté de ne pas admettre provisoirement les colis dont les dimensions ou le volume excéderaient le maximum autorisé pour les services maritimes dans le Règlement d'exécution.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention, et ils l'ont signé sur un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement italien et dont une copie sera remise à chaque partie.

Rome, le vingt-six mai mil neuf cent six.

(Suivent les signatures.)

de met eene verdeeling der pakketten naar het gewicht, onder voorwaarde, dat het gemiddelde der porten het gewone, met inbegrip van het verhoogd port waarop het recht zou hebben, niet te boven ga.

Deze laatste bevoegdheid wordt eveneens toegestaan aan de landen, die tot het Verdrag toetreden, in den tijd, welke er verloopt tot het volgend Congres.

7°. Zijn de landen, welke op dit oogenblik wegens overeenkomsten op langen termijn met scheepvaart-maatschappijen, niet van heden af de rechten voor zeevervoer, vastgesteld bij art. 3, kunnen toepassen, bevoegd om de rechten te handhaven, vastgesteld bij het Verdrag van Washington, totdat zij in staat zullen zijn de nieuwe tarieven toe te passen.

IV.

Griekenland, Tunis en Aziatisch Turkije zijn bevoegd voorloopig niet toe te laten de pakketten, waarvan de afmetingen of de inhoud het bij het Reglement van uitvoering voor de diensten over zee toegestaan maximum mochten te boven gaan.

In oirkonde hiervan hebben de onderstaande gevolmachtigden dit Slot-Protocol opgemaakt, dat dezelfde kracht en dezelfde waarde zal hebben, alsof de bepalingen daarvan in het Verdrag waren opgenomen, en hebben zij het in simplo onderteekend; zullende dit stuk in de archieven van de Italiaansche Regeering worden nedergelegd en in afschrift aan iedere partij worden ter hand gesteld.

Rome, den zes en twintigsten Mei negentienhonderd en zes.

(Volgen de onderteekeningen)